

GYÓGYULÁS ÉS SZERETET

Csidei Katalin élőben elhangzott tanításának nyers szövege
2018. július 08.

Nagyon sok szeretettel köszöntelek benneteket. Két üzenetet is hoztam a mai napra. Sokáig vívódtam, és úgy döntöttem, hogy nem a tanítás szépsége és kerekése, hanem az üzenet a fontos. Az első még mindig a Krisztusban való gyógyulásról szól. Az elmúlt hetekben nagyon átfogó prédikációkat hallgathattunk a gyógyulásról, amit jelek és csodák is követtek szép számban. Örömmel láttuk ezt, ami bizonyítja számunkra, hogy Jézus él, az Ige működik, és a hited meggyógyított téged! Dicsőség Istennek! Ezeket tapasztalhattuk az elmúlt hetekben, és egy mondatra építkezve szeretnék ehhez az üzenetem első részében kapcsolódni.

Varga István azt mondta a múlt héten, hogy a hit egy kéz, ami kinyúl, hogy elvegye a gyógyulást. A hited a kéz, amely elveszi a gyógyulást. A Bibliában, az Újszövetségben van egy csodálatos történet. Nagyon sokszor hallottuk már, nagyon sokszor olvastuk, de szeretném, ha ma megvizsgálnánk abból a szempontból is, hogy hogyan veszi el a hit által kinyúló kéz ezt a gyógyulást. A vérfolyásos asszony történetéről szeretnék beszélni, amit azért olvasunk el hangosan, mert a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Egyvégtében elolvassuk a történetet, és utána beszélgetünk róla.

Márk 5,25–34.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt,

26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok.

29. És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából.

30. Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?

31. És mondanak néki az Ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem?

32. És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.

33. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda, és elébe borult és elmondott néki mindent igazán.

34. Ő pedig monda néki: Leányom, a te hited megtartott téged. Eredj el békével, és megszabadulva bajodtól, maradj egészséges.

Dicsőség az Úrnak az Ő Igéjéért, amit már nagyon sokszor hallottunk, de azt tudjátok, hogy a vérfolyásos asszony – ez egy menstruációs probléma – tisztátalannak számított a zsidók között? Tizenkét év óta nem mehetett el bevásárolni, nem mehetett társaságba, nem mehettek hozzá, nem fogadhatott vendégeket, érinthetetlen volt, tisztátalan volt. Aki volt már fertőző betegség miatt karanténban, annak egy kicsit van fogalma róla, hogy mi lehet ez, de arról fogalmunk se lehet, hogy tizenkét év alatt mennyi megaláztatást, mennyi borzalmat kellett elszemnednie.

Aztán azt mondja az Ige, hogy még nem volt elég, hogy kiközösített volt, hanem még sok orvostól sokat szenvedett. Tehát azt jelentette, hogy a kor összes orvosát végigjárta, aki létezett. Először az egyiket, aki azt mondta, hogy itt ez a gyógymód. Elment a másikhoz, mert arról is hallott, az másik pirulát javasolt. A harmadik megint más gyógymódot, mígnem eljutott odáig, a kegyetlen valóságig, hogy ezen az úton nincs gyógyulás. Nincs segítség. Úgy szokták mondani, hogy az orvostudomány mai állása szerint ez a betegség gyógyíthatatlan. Ebben a korban az ő betegsége az orvostudomány akkori állása szerint gyógyíthatatlan volt.

Ez az asszony már tudja ezt. Kétségbe van esve, hogy nem csak a betegség, hanem ez az elzártság, ez a kiközösítettség, ez a tisztátalanság is végig fogja kísérni az életét. De hallott

Jézusról. Tudjátok, ha valakinek azt mondják, hogy gyógyíthatatlan, akkor minden szalmaszalat mentőövként fog meg. Ezt ismerjük a környezetünkben, és a magunk életéből is, és ő most mentőövnek gondolta, ha itt jár már ez a Názáreti Jézus, hát lássuk, Ő mit tud kezdeni ezzel a betegségével! Igen ám, de mivel tisztátalan volt, nem láthatták a tömegben. Nem mehetett oda Jézus elé, nem kérhette, hogy gyógyítsa meg őt. Feltételezem, hogy annak a kornak megfelelően nagyon sok kendőbe, ruhába bugyolálta be magát, és úgy osont oda valamilyen módon hátulról, hogy észre ne vegyék, és közel kerüljön Jézushoz.

És mi volt számára a titkos út, amit kigondolt? Ha csak a ruhájának szegélyét érintem is, meggyógyulok! Mindent tudunk az isteni gyógyulásról, de nekünk is meg kell tenni valamit. Annak, aki ma meg akar így gyógyulni, annak ma el kellett ide jönni. Lehet, hogy nagy nehézségek árán, lehet, hogy másoktól szívességet kellett kérned, lehet, hogy már ötvenszer hívtak, és azt mondtad, na jó, egye fene, ma eljövök! De meg kell tenned azt a lépést, hogy eljössz. Isten ezt már elegendő hitnek tekinti ahhoz, hogy a gyógyulásod valóságba jöhessen.

Igen, eljövünk, de elfelejtjük, hogy ki is kell nyújtani a kezünket. Ki is kell nyújtanunk a kezünket, a hit karját, hogy megérintessük Őt, hogy kapcsolatba kerülhessünk Vele. Nem elég, hogy tudunk már mindent: ismerjük az Igét, hallottuk, hogy mások is meggyógyulnak, nekünk személyesen kell kapcsolatba kerülnünk az élő Jézus Krisztussal. Hogy tudod, hogy kapcsolatba kerülsz vele? Mert azt mondja Isten Igéje, hogy ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. Drága testvéreim, mi Jézus nevében jöttünk össze, az Ő dicsőítésére, az Ő magasztalására, tehát az bizonyos, hogy itt van közöttünk! A Gyógyító itt van közöttünk! Halleluja! De neked el kellett ide jönnöd, és kapcsolódnod is kell hozzá! Föl kell a szívedben gerjeszteni a hitedet, ott kell lennie az alázatnak a könyörgésnek, a kívánságnak, a köszönetnek, a hálának: benned bízom Uram, Jézus! Tőled akarom! Tőled fogom ma megkapni a gyógyulásomat! Ennek a te szívedben is ott kell lennie, mint ennek az elkeseredett asszonynak a szívében.

Láthatjuk a történetből, hogy ennek az asszonynak a hitére – még babonásnak is mondhatjuk: ha csak a ruháját érintem is –, még erre a babonásnak mondható kezdetleges hitére is gyógyítással felel. Láthatjuk, hisszük, azt mondjuk, be is fejeződött ez a gyógyítás. Megszűnt a vérfolyás, mehet haza. Újra végezheti a munkáját, boldogan elújságotlhatja a szomszédoknak, hogy meggyógyultam, jöhettek hozzám, és én is mehetek bevásárolni, vendégeket hívok. Mi hiányzik még? Az asszony is azt hiszi, hogy már semmi. Amiért jött, azt megkapta, akár el is mehet. De Jézus nem engedi. Mert ugyan a betegsége elmúlt, de az asszony még nem egész-séges. Amikor a kézrátételnél, vagy az alkalom során, az íghirdetésnél mozdul a Szent Szellem, vagy amikor imádkoztunk az előbb és mozdul a Szent Szellem, és eltűnnek a tüneteid, ó, elmúlt a fájdalom, jé, jobban látok! Nagy az öröm!

A tanulsága ennek az, drága testvérem, hogy ezzel nincs vége a tökéletes helyreállításodnak. Amikor egy tünet eltűnik, nincs vége, nem vagy még egész-séges. Nincs egészsé téve. Sokan mennek el fél-gyógyultan, legalább a lábam nem fáj. És vissza se jönnek, mert a lábfájás miatt elmaradt összes munkájukat be akarják otthon pótolni, és azt mondta, hogy jó, hát nem fáj, a többi meg majd jön magától! Megelégednek azzal a fél-gyógyult állapottal, amivel innen elmennek. Az Úr Jézustól kaptad a gyógyulást, akkor ne menj el félig gyógyultan! Egy orvosi kezelést sem szoktunk félbeszakítani, ha az első kúra után, vagy az első alkalom után már jobban vagyunk. Azért vissza kell menni másodszor is, harmadszor is a gyógykezelésre, hogy tökéletesen helyreállításra kerüljön az a dolog.

Jézus tudja ennél az asszonynál, hogy nincs még kész. És miért nincs? Ennek az asszonynak ott van még az a rettenetes tizenkét év az életében, amikor kiközösítették, megalázták, a kétségbeesés, az egyedüllét, a nem tudom hogyan tovább, nincs reménységem – és tudjátok, mi történne, ha most hazamenne? Egy idő után elkezdené mesélni, hogy tudod, mit éltem én át? Tudod, milyen volt az a mikor nem szólhattak hozzám? Tudod, mit szenvedtem én ebben a tizenkét évben? És egy idő után ez a keserűség, amit ez a nem

rendezett tizenkét év okozott az ő életében, mit fog csinálni? Vissza fogja hozni a tüneteit. Mert meggyógyult a tünetéből, de még nem egészséges. Ez a probléma nincs elrendezve. Ezért Jézus előszólítja ezt az asszonyt személyes beszélgetésre. Nagyon nehéz helyzet van, mert Jairus ott toporog, akinek haldoklik a lánya. Körbeveszi a hatalmas tömeg, aki várja majd a csodát, vagy azt, hogy Jézus fölsül ma, és Jézus megengedi magának, hogy személyesen maga elé állítja ezt az eddig tisztátalan asszonyt. Az asszony pedig, azt mondja az Ige, félve és remegve jött elő, leborult előtte, és elmondta a teljes igazságot. Nem lehetett könnyű! Gondolom, csupa férfiak vették körül, képzeljétek el, erről a női problémáról férfiak előtt beszélni, de kiönthette a szívét. Kiönthette a tizenkét év keserűségét, és letehetette Jézus lábaihoz, és mikor ezt megtette, ezt követően mondta neki Jézus, hogy menj el békességben, megszabadultál a te bajodból! Nem csak a tünet múlt el, megszabadultál! Szabaddá váltál.

Nekünk is nagyon nagy szükségünk van arra, hogy kitarjuk az életünket Jézus előtt. Ha betegségtünettel küzdesz, azért, ha meggyógyultál, azért. De maradj vele kettesben, és mondd el neki az életed minden fájdalmát! Nem kell kijönni ide a pulpitushoz, nem kell mások előtt megtenni ezt a megvallást. De keresd a lehetőséget, hogy maradj vele kettesben, és elmondd neki, ami fájdalom benned van. Általában az életünk úgy van, hogy ha orvoshoz megyünk, még el se mondtad a panaszt, már mondja, hogy 3x2 ebből meg abból, mehetsz! Igaz? Elmész egy hivatalba intézni egy ügyet, mielőtt kinyitnád a szádat a hivatalnok előtt, azt mondja, itt tessék aláírni, meg ott, meg ebből két példányt, viszontlátásra! Tehát azt se várják meg, hogy elmondhasd, hogy miért jöttél? Az életünkben ez nagyon sokszor van így, hogy ebben a rohanásban senki nem kíváncsi a másakra. Hát ki kíváncsi arra, hogy mi van veled, hogy elmesélhesd? Jó, jó, drága testvérem, a Jézus sebeiben meggyógyultál, na szia, mert én futok! Igaz? Nincs időnk. A gyülekezetben sincs időnk. Amikor összejövünk, az derül ki, hogy mindenkinek a saját sorsa fontosabb, mert amikor találkozunk, nem azt kérdezem, hogy vagy, hogy élsz? Hanem azt mondom, hogy ó, tudod mi történt velem a múlt héten? Jézus sebeiben meggyógyultam! Milyen próbából jöttem ki? Mi mindennel ajándékoz meg az Úr? Kiről beszélek? Magamról. Magamról, nem rólad. Nem vagyok rád kíváncsi, hogy veled mi van, hogy te elmondhasd, ha a szívedet valami nyomja. Döntő többségben sajnos magunkról beszélünk. Ez azért elgondolkodtató.

Az igazi gyógyulás ott kezdődik, mikor az ember érzi, hogy szemből-szembe kerül valakivel, aki számára az én sorsom, az én fájdalmam fontos, és érdekes. Aki kíváncsi rá, hogy mi volt, mi történt? Hogy jutottam el idáig? Jézus ezt adja meg ennek az asszonynak, és így teszi igazán ép emberré, teljessé. Jézus nagyon jól tudta, hogy ki érintette meg Őt. Nem azért kérdezte, mert nem tudta, hanem mert azt is tudta, hogy ennek az asszonynak szemtől szembe kell kerülnie Vele. Így igaz ma is. Ne menj el addig, amíg szemtől szembe nem kerülsz Jézussal, és nem mondasz el neki mindent, ahogy az Ige mondja! A teljes igazságot. Mert a tökéletes gyógyulásodhoz erre is szükséged van. Amikor nagy mélységekben vagyunk, kiderülhet a teljes igazságban bizony az is, hogy mi sem vagyunk vétlenek. Nekünk is voltak hibáink, és a teljes igazság föltárásakor van olyan is, ami minket vádol. Ezzel is szembe kell néznünk, és tudnunk kell bocsánatot kérni érte. Az Ige megtanít minket arra, hogy Jézusnak olyan dolgokat is elmondjunk, amit szinte magunknak se vallunk be. Nem embereknek, hanem az Úr Jézusnak kell letenni az életünket.

A megtört asszony nem bűnöket vallott meg, hanem kiterítette az életét és a keserűségét, Jézus előtt. El kell gondolkodnunk, hogy mi mikor terítettük ki az életünket utoljára Jézus elé? Azt tudom, hogy sokszor érintgetjük hátulról, most ezt, most egy kis baj van, most egy nagyobb baj van, próbálom a ruháját megérinteni a hit karjaival, de mi már megelégszünk gyakran azzal a tudással, hogy Jézus úgyis segít, mert tudja, hogy szükségben vagyok! Jobb volna egy kicsit több hittel érinteni Őt! Ezt szerettem volna első üzenetként a vér folyó asszony történetéből elmondani nektek.

Az üzenetem második része a szeretetről szól. Fontosak vagyunk Istennek, Ő ma is gyógyít, sőt, lelki problémáinkat is rábízhatjuk, de vizsgáljuk meg, mi az, amit Ő vár tőlünk. Katolikusként nőtem föl, nem tudom már, hogy elsőáldozás vagy bér málkozás előtt volt az, amikor betanítottak nekünk kérdéseket, és kórusban kellett rá válaszolni. Most azt a kérdést teszem föl, hogy miért is vagyunk a világon? Én még úgy emlékszem, hogy azt válaszoltuk kórusban: Azért, hogy Istent szeressük, és a mennyországba jussunk! Emlékszik erre valaki, hogy ez volt a kötelező válasz? Mint gyerekek, mondtuk kórusban.

Nézzük meg, hogy mi miért is vagyunk a világon?

1Mózes 1,27–28.

27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

28. És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

Isten azért teremtette az embert, mert társaságra vágyott. És milyen társaságra? Olyanra, mint Ő maga. Tehát milyenné teremtette az Isten az embert? A saját képmására. Milyen Isten? Isten maga a Szeretet. Tehát mivé teremtette az első embert? Szeretetté teremtette. Mert Isten nem szeret, mint ige, hanem Szeretet, Ő maga, mint főnév. Tehát Ő maga a Szeretet. Az első ember megteremtésekor az első emberpár mi volt? Szeretet. Mert Isten képére és hasonlatosságára lettek teremtvé. Igen ám, de az 1Mózes 2. részében azt mondja:

1Mózes 2,16–17.

16. És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran egyél.

17. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz.

Hoppá! Mindent odaadott az Édenben. Éljetek boldogan, minden a tiétek! A növények, az állatok, uralkodjatok a halakon, a madarakon, mindenféle csúszómászókon! Egyétek a gyümölcsöt, a füveket, de kérlek, hogy egyetlenegy fáról ne egyetek! Hát mi az izgalmas egy gyereknek? Ha megtiltunk valamit, hogy oda ne menj be abba az egy szobába! Az az első dolga, hogy megpróbál oda bejutni. Tehát az ember is mit tett? Megszegte ezt a parancsot, és mikor megszegte ezt a parancsot és evett a fáról, a saját istenévé vált. Meghalt Ádám? Nem! Élt tovább 930 évet. Mi az, ami meghalt? Az Isten képmása benne. Meghalt benne, hogy ő az Isten képmása. Meghalt benne, hogy ő a Szeretet legyen. Bejött a bűn. Bejött a bűn a világba. Hogyan jött be? Amikor jött Isten, és először szégyellni kezdték magukat. Aztán ruhát készítettek. És mikor jött Isten és kereste őket, mondták: Elbújtunk, mert mezítelenek vagyunk! Azt mondja Isten: Ádám, ettél a fáról? Nem igazán én voltam, Éva volt! Éva volt. Már kezdődik a másik vádolása. Éva, te tetted ezt? Nem, a kígyó! A kígyó hozta ide. Bejön a bűn. Szégyen, egymásra mutogatás, felelős keresése. Mentegetőzés.

Tehát Isten képmása, a Szeretet halt meg bennük. Isten még mindig szerette őket? Igen. De miután minden ember Ádámban születik meg, kezdettől fogva keressük ezt a Szeretetet. Keressük, vágyjuk ezt a Szeretetet, hogy visszajöjjön belénk ez az Isten képmasság, mert erre lettünk teremtvé. Aztán eljött Jézus, aki magára vette ezeket a bűnöket, magára vette a betegségeket, fájdalmakat, és visszaszerezte nekünk azt a szabadulást, amit a kertben elvesztettünk. Ő a Megváltó. Mi lett helyreállítva a megváltással? Az Isten képmása benned. Amikor elfogadod az Úr Jézus Krisztust, és a szellemed újrateremtődik, újjászületik, akkor te újra szeretetté váltál. Isten képmásává váltál.

Visszatér az életedbe az Isten-képmasság. Isten dicsőségére dicsekszem: tökéletes gyógyult lábakkal állok itt. Volt egy kis megpróbáltatásom, és ülésre voltam kényszerítve több hétig. De az ördög nem tud kibrálni velem, mert közben nagyon sok tanítást tudtam hallgatni és olvasni. Arra, hogy az Isten-képmasság mennyire bennünk van, egy bizonyíték. Egy prédiká-

tort hallgattam, aki ezt mondja: Fölkelek reggel, belenézek a tükörbe és azt mondom: Jól nézel ki ma, Uram! Ugyanis Isten olyan, mint én. Én a gyermeke vagyok. Isten képmásává lettem teremtvé. Nagyon fontos, hogy érezd magad úgy, hogy te maga a szeretet vagy!

A kapcsolataink itt a földön döntően szükség-alapúak. Szükségünk van erre-arra, szükségünk van házra, szükségünk van kocsi, szükségünk van ennivalóra, ruhára, barátokra, menjünk ide, menjünk oda. Ugyanúgy a gyülekezetnek is, mint a világnak. Azt jelenti, hogy nem ismerjük eléggé Isten szeretetét, nem vagyunk telve ezzel a szeretettel. Mert ha telve vagy ezzel a szeretettel, akkor nem azért jössz, mert szükséged van valamire, hanem azért, mert neked van valamid, amit adhatsz mások számára. Mikor az Úr itt van, amikor a Szent Szellem jelenléte itt van, mit gondolsz? Azért jön, mert szüksége van rád? Nem, azért jön, hogy adjon, hogy adjon, hogy kitöltse rád a szeretetét, a megnyugtatót, a békességét. Ő azért jön, és miután te Isten képére és hasonlatosságára lettél teremtvé és az Isten hasonlatosságod visszatért az újjászületésednél, ezért neked is azért kéne bejönnöd ide, hogy adhass, hogy adhass, hogy ez a szeretet kiáradjon bennünk. Nem *szükségem van rád*, hanem *szeretlek téged*, óriási különbség! Ha úgy állsz egy embertársadhoz, hogy nincs az elvárásaim súlya a válladon, hogy én elvárom, hogy most jól öltözött légy, kedves légy, hízelegj nekem, hogy: Á, mennyire örülök! Nem, nincs elvárás. Egyszerűen nem tudsz megbántani, nem tudod összetörni a szívemet, mert nincs elvárásom, csak szeretlek téged. Szeretlek téged, nagyon.

Dicsőség az Úrnak, örülök, hogy a szívetekig ér. Miért szeretlek? Szeretlek, nem azért, hogy engem is szeressenek, hanem mert Ő előbb szeretett engem. Megbocsátok neked. Nem ezért bocsátok meg neked, hogy nekem megbocsásson, hanem mert Ő már előre megbocsátott nekem. Irgalmas vagyok hozzád, nem azért, hogy irgalmasságot nyerjek, hanem azért, mert Ő már énhozzám korábban irgalmas volt.

Az Isten képmása valóság benned. Amit elfogadok ebből, azzá kell lennem, mert ha nem vigyázunk, akkor ilyen Evangéliumokat hirdetünk, hogy: Isten, tegyél nekem egy szívességet, gyógyíts meg engem! Uram, kéne nekem egy új autó! Uram, most a fizetésemelésemet szeretném kérni! Tehát úgy jövünk Istenhez, mintha azért gyűlnénk össze, hogy mit tehet Isten érted. Jövök, mint az önkiszolgáló boltba, igaz? Mert van ott fent valaki, akitől lehet kérni ezt is, meg ezt is, meg ezt is. Gyűljünk össze azért, hogy még inkább elváltozzunk az Ő hasonlatosságára! Gyűljünk össze azért, hogy növekedni tudjunk a szeretetben! Gyűljünk össze azért, hogy áldás tudjunk lenni egymás számára! Hozzon ide bennünket az, hogy ami a szívemben van, szeretném, ha neked áldás lenne!

Az ellenség azt mondja: Ők nem szeretik Istent, csak a saját életüket szeretik és kihasználják Istent, hogy mi mindent megtehet értük. Hát nekünk tudnunk kell, hogy miért vagyunk itt! Mindenki gondolkodjon el, miért van itt! Miért jár ide? Miért jársz a gyülekezetbe? Láttuk Jób esetében is, mikor az ördög azt mondta Istennek, hogy: Persze, hogy szeret téged ez a Jób, hát mindent megadtál neki! Gazdagságot, családot, mindent, hát imád, áld és magasztal téged az élete minden pillanatában, hatalmasan megáldottad. Tudod mit? Vegyél el tőle mindent, aztán nézzük meg, akkor szeret-e téged ez a Jób?

Hát az Ószövetség tanúsága szerint Jób kiállta a próbát, de mi ki tudjuk-e állni? Amikor megszorul az életünk, amikor megcsavarodik, akkor mennyire szeretjük Istent? Az ördög ma is azt duruzsolja Isten fülébe: Lehet, hogy énekelnek neked, Isten, lehet, hogy imádkoznak is hozzád, de ahogy összemennek a dolgok az életükben, majd akkor meglátod, mennyire szeretnek téged! Mindenki csak a maga életét hajtja, a maga céljait, ő maga kerüljön előre. Ezek nem szeretnek téged!

Tudjátok, mi ebben a szomorú? Hogy a kísértőnek sokban igaza van. Vizsgáljuk meg az életünk célját! Vizsgáljuk meg az indítékainkat! Miért járunk gyülekezetbe, mi a motivációnk? Erzsike előttem kilencven százalékban elmondta ennek az üzenetnek a lényegét, és azt mondtam, hogy dicsőség az Úrnak, együtt mozdul a Szellem! Minden héten újabb és újabb kijelentéseket várunk. Újabb és újabb tanításokat. Viszket a fülünk, de amit eddig hallottunk,

azt sem tudjuk felhasználni az életünkben. Minden héten új tanító kell? Igen, kaphatunk új tanítókat minden héten, de amit eddig hallottál, amelyik Igét eddig olvastad, amit eddig mondtál, bent van-e a szívedben? Megcselekszed-e? Működik-e az életedben? Ne mondd addig, hogy: Már annyit hallottam a gyógyulásról! Annyit hallottam a szeretetről, már a könyökömön jön ki! Tökéletesen egészséges vagy életed minden területén? Ott van benned Isten végtelen szeretete? Mert akkor ne mondd, hogy elég volt a szeretetről tanítani! És ne mondd, hogy elég volt a gyógyulásról tanítani!

Krisztus eljött, és bevégez mindent az életünkben, ha elfogadjuk Őt. Ő az a példa, aki bemutatta az életével, hogy mire teremtettünk, hogy embertestben képes volt a két lábon járó szeretetté válni, amihez még nekünk nagyon sok időre van szükség, sok mindent meg kell tennünk. Mit mondott? Azt mondja: Először tagadd meg magad, vedd fel a kereszted, és kövess engem! Az első tehát, hogy tagadd meg magadat! Azt, ami eddig az életed fő célja volt: a munkád, a családot, minden, a jó kocsi, a jó étel, a társaság, a nyaralás, – nem ez az első! Kell, szükség van rá, de nem ez az első. Gondolkodj el, első helyen van-e az Úr az életemben? Ha igen, akkor megtagadtam magamat. Ha az van, hogy: Hú, én most a strandra szeretnék menni, de inkább a gyülekezetbe jövök, mert vágyódom erre az igazságra, vágyódom, hogy töltődjek és adhassak – akkor már megtettem egy kis tagadást az életemből. Ezt kell tennünk mindaddig, amíg minden rólunk szól. Ne a mi problémánk legyen a legfontosabb magunknak!

Miért van az, figyeltétek-e, hogy mi olyan könnyen sírunk, mikor megbántanak minket? Kiért sírunk? Magunkért. Magunkért, mert összetörted a szívemet, mert megcsaltál, mert becsaptál, mert fáj. Kit siratunk? Magunkat. Tudjátok, kit kéne siratnunk? Hova kéne eljutnunk a szeretetben? Azt, aki ezt okozta, mert ő van a nagyon nagy bajban. Ha te vagy a szeretet, akkor nem tudja összetörni a szívedet. Amikor sírsz, akkor azért sírsz, hogy: Uram, bocsáss meg neki, mert nem tudja, mit cselekszik! Imádkozom érte, Uram, és közbenjárok érte, nem azért, amit nekem okozott, hanem mert ő ilyen helyzetben van, az ördög fogságában van, használni tudja őt az ördög, hogy ártson. Őérte kéne sírnunk. Ugye, ha jól emlékszem az Igére, az Úr Jézus, mikor ment fel a Golgotán, azt mondta, hogy Jeruzsálem asszonyai, leányai, ne engem sirassatok, magatokat sirassátok! Magatokat sirassátok!

Tehát itt ugyanaz a helyzet: könnyebb sírnunk, mikor megbántanak, de próbáld meg, mikor valaki összetöri a szívedet, amikor valaki nagyon nagy bántást tesz, hogy őérte kezdj sírni, emeld fel a szívedet és mondd: Uram, őérte sírok most, őérte imádkozom, és közbenjárok. Ő is a te gyermeked, és segíts neki, hogy ne tegyen ilyet többé! Ha azt tudnánk siratni, aki gonoszt cselekszik velünk, akkor azt tennénk, amit Jézus tesz.

El tudjátok képzelni az Úr Jézust, amint megy föl a Golgotán, megalázva, megköpdösve, vérezve cipeli a keresztjét? Közben ez jár a fejében: Micsoda disznó népség! Micsoda hűtlenek! Mindenkiel jót tettem, mindenkinek segítetttem, és ezek a Barabást akarták! Engem küldenek a keresztre, pedig ez a Barabás egy gyilkos! Igazságtalanság! Aztán ott van ez a Júdás, aki azért a harminc vacak ezüstért elárult engem! Micsoda tanítvány az ilyen? Aztán ott van Péter, aki azt mondta: Meg is halnék érted, Uram! Aztán háromszor tagadt meg engem. Minek viszem én ezt a keresztet tovább? Legszívesebben ledobnám, mert nem fogtok megváltozni, mert mindig ugyanolyanok vagytok, mert mindig visszatértek!

El tudjuk képzelni, hogy Jézus így gondolkodott a Golgotára menet? Nem! Az emberek így gondolkodnak? Igen! Igazságtalan voltál, ezt tetted velem, azt tetted velem, amazt tetted velem, haragszom, nem bocsátok meg, megmérgezi az életemet. Jézus egyet mondott, mikor fölért: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek! Nagyon fontos, hogy Ő példát akart mutatni, megmutatta, hogy milyen a szeretet, milyen az Isten-képmás emberben. Mi újra és újra emlékeztetjük az embereket, hogy mit tettek velünk, hogy összetörték a szívünket, becsaptak minket, meglóptak minket, mit tettek velünk. Mi van, ha lehet úgy is élni, hogy nem tartjuk számon a gonoszt? Mi van, ha azt mondjuk, hogy: Bocsáss meg neki,

Atyám, mert nem tudja, mit csinál? Annyi okot találunk rá, hogy mérgesek és összetörtek legyünk, és elkeseredettek és megbántottak, de az irgalom diadalmaskodik, a jóság pedig elvezeti az embereket a változásra. Hogy ez időbe telik? Igen. Mi sem értünk még célba, de napról napra, dicsőségről dicsőségre változhatunk el, azt mondja Isten Igéje. Törekednünk kell erre, és kívánnunk kell, hogy az a szeretet legyen bennünk, ami volt a Krisztus Jézusban is.

Hányszor megyünk az Atyához bocsánatot kérni, amikor újjászületésünk után elhibázzuk? Általában én éjszaka szoktam, mikor mondom, hogy Uram, megint elrontottam, bocsáss meg nekem! Ki az, akinek azt mondta Isten, hogy: Persze, most jössz hozzám? Már figyelmeztettek két héttel ezelőtt, hogy amit csinálsz, az nagyon ronda, és még másoknak is ártasz! De te nem hallgattál rám. Most meg bocsánatot kérsz? Bocsássak meg, holnap meg kezded előlről! Kinek válaszolt így Isten? Mert nekem nem, mert nekem nem! Ki hallotta az embereket így beszélni? Persze, most jössz hozzám megint kérni, aztán mikor a múltkor megengedtem neked, akkor megint visszatértél! Ez emberi, a bűnös ádami beszéd, aki el van szakítva Istentől. Az Úr Jézus nem mondta, hogy énekelj nekem! Nem mondta, hogy imádkozz hozzám! Azt mondta: Kövess engem! És megmutatta a valóságban azt az életet, amire tervezve lettél, amire el lettél hívva, amire Isten téged megteremtett. Megmutatta a szeretetet, az alázatot, átölelt, meggyógyított, bekötözött, megvigasztalt, enni adott, megvédelmezett. Nem azért, mert megérdemled, hanem mert Ő maga a szeretet.

A szeretet a legcsodálatosabb út ezen a bolygón, ha a szeretet Isten, és Isten maga a szeretet. Az emberek a gyülekezetben általában görcsölnek azon, hogy még kiválóbbak legyenek. Még próbálunk böjtölni, imádkozni, hogy működjenek az ajándékok az életünkben. Pál azt mondja a Korinthusi levélben, hogy van egy kiválóbb út. Minden a szeretetből ered. Van egy kiválóbb út, hogy a szellemi ajándékok működjenek az életedben. A szeretet a legkiválóbb út. Válgjunk azzá az üzenetté, amit hallottunk, az Ige élő és ható! Változzunk át mi is, de legalább legyen ott a szívünkben ez a kívánság! Isten keresi az embert, aki hajlandó az Ő útján menni. Te lehetsz az a valaki, és Ő hatalmasan fog mozdulni az életedben.

Istennek van egy terve mindannyiunk számra, de ha nem figyelünk rá, soha nem fogjuk megismerni. Van egy kedves példám, amit a hitről még csecsemő keresztényként kezdtem tanítani, akkor mindig elmondtam a gyülekezetnek, hogy igazából miért küldtünk erre a világra. Ez olyan, mint mikor anyuka elküldi a kisfiát a boltba, hogy hozzál élesztőt. És hazajön Pistike nagyon boldogan, és elmondja, hogy: Édesanyám, gyönyörű kenyér volt, és hoztam kenyeret. Jól van, Pistike! Alma is volt, nagyon szép piros, ropogós, azt is hoztam. Jól van, Pistike! Még vettem magamnak egy csokit is. Jól van, Pistike, de élesztőt hoztál? Jaj, hát az teljesen kiment a fejemből!

Mikor odakerülünk az Úr elé, el fogjuk mondani: Uram, én prédikáltam, én jártam a falvakat, a városokat, én tanúbizonyságot tettem az embereknek, én annyit imádkoztam. Akkor megkérdezi tőled az Úr, hogy azt, amiért küldtelek, elvégezted? Hát, az élesztővel néha nekünk is problémánk van! Meg kell ismerni, időt kell tölteni az Úrral, hogy megismerd, mit akar tőled most, hogy tegyél. Én nagyon sokat gondolkodtam az elmúlt időszakban, és azt mondtam: Uram, megettem a kenyerem javát. Eljutottam az életemben odáig, hogy fölneveltem a gyermekeimet, elkísértem utolsó útjukra a szüleimet, van lakásom, van autóm és egészségem, ismerem az Igét, most mondd meg, hogyan tovább! Hogyan tovább? Még nincs meg a válaszem, de keresem, mert a hátralévő időben szeretném azt tenni, amiért küldtek. Lehet, hogy nem prédikálnom kell, lehet, hogy egész más az Úr terve velem.

Volt már olyan, hogy valaki szolgált egyféle szolgálatban, aztán egész máshova küldték el utána, amikor kereste az Úr arcát. Keressük, hogy miért küldtünk el! Keressük meg az életünk célját! Keressük meg, hogy miért vagyunk a világon! Mi az, amit Isten vár tőlünk? Mert meg fog simogatni, hogy: Jól van, hű szolgám! Hoztál kenyeret is, meg almát is, de tudod, volt a környezetedben három ember, akik elvesztek, mert nem figyeltél oda. Tehát nagyon-nagyon fontos az életünkben, hogy azzá válgjunk, amivé teremtettünk! Isten képére és

hasonlatosságára változzunk el! Szeretném, ha befejezőképpen együtt elolvasnánk az 1Korinthus 13-t, mégpedig megvallásképpen tesszük ezt. Előtte az 1Korinthus 12-ből hadd mondjam el a 31-es Igét.

1Korinthus 12,31.

31. Törekedjete pedig a nagyobb kegyelmi ajándékokra. És mindezek felett megmutatom néktek a legkiválóbb utat.

Most pedig kezdjük együtt megvallani:

1Korinthus 13,1–13.

1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

2. És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.

3. És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

4. A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

5. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem tartja számon a gonoszt,

6. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal;

7. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr.

8. A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövődőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.

9. Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás:

10. De mikor eljön a teljesség, a rész szerint valók eltöröltetnek.

11. Mikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfiúvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat.

12. Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd, ahogy Isten ismer engem.

13. Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

Köszönjük az Úrnak. Istené a dicsőség.

**A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.*